

آکوبے کا گد

دُرود

1 چہ ہدا و ہداوندین ایسا مسیہ ہزمتکار، * آکوبے نیگا
 پہ دوازدهین کبیلہان کہ دنیا یا شنگ و شانگ آنت.
 شمارا دُرود سربات.

باور و ہکت

2 او براتان! † و ہدے وڑ وڑین چکاس و آزمایشان کپت، اے چیزا
 سرریچین شادھیہ بزانت. 3 چیا کہ زانت شئے ایمانے چکاس سبر و
 اوپار کاریت، 4 بلہ بلت کہ اے سبر و اوپار سرجم بیت تان شمارا
 و ردوم بکنیت و تمان و کامل بیت و شمارا ہچ کئیہ میت.

5 اگن چہ شمایگئے زانت و ہکت کم بیت، چہ ہدایا بلوٹیت و
 ہدا، کہ چہ وقی بکشندیا ہرکسا بے منت و شگان دنت، آیا زانت و
 ہکت بکشیت. 6 بلہ گون باورمندیا بلوٹیت و ہچ شکے دلا مٹاریت،
 چیا کہ دودلین مردم زرے چٹول و مؤجانی ڈٹولا انت کہ گون گواتا
 ہر نیگا لیت وارت. 7 اے وڑین مردے، چش ہئیال مکنت کہ آیا

* 1:1

11: آسلیگین یونانی نبشتانک گوشیت: «گلام.»

† 1:2

21: «برائے» مانا ہر باورمند انت، مردین و جنین.

چہ ہداوندا چیرے رسیت. 8 پرچا کہ آدودل انت و وتی ہچ کار و ہچ کردارے سرا مہر نہ اوشتاتگ.

ہستومند و نیزگار

9 نیزگارین برات، وتی مڑاہ و ازتمندیئے سرا پھر بکنت و 10 ہستومند، وتی درینشی و نیزگارئے سرا، چیا کہ ہستومند دشتیئے گلئے پئیمہ ہشک تریت و زئوال بیت. 11 روج گون وتی سوچوکین برانزا سر کشتیت و کاہان ہشک کنت، آیانی پل رجنت و زیبایی اش گار بیت. ہستومند ہمے پئیمہ انت، وتی کسب و کارانی چن و لانچا گیمیریت و بیگواہ بیت.

چکاسئے سمر

12 بہتاور ہما انت کہ وتی آزمایش و چکاسان مہر اوشتیت. پرچا کہ وهدے آچہ چکاسان سربلند بیت، زندمانے ہما تاج آیا رسیت کہ ہدایا پہ وتی دوست داروکان وادہ کرتگ. 13 آ کہ چکاسا کپیت، مگوشیت: «اے ہدا انت کہ منا آزمایش کنت.» چیا کہ ہدا گون ہچ بدیے چکاسگ نبیت و ہچکسا چکاس و وسوسہا دئور ندنت. 14 ہرکس کہ وسوسہ بیت، اے آئیئے جندے سلین واہگ انت کہ گلاینت و داما دئوری دئینت. 15 سلین واہگ کہ لاپ پربنت، گڑا گاہ پندا بیت، گاہ کہ ردیت و مزن بیت، مرک کاریت. 16 او منی دُردانگان! † رد مئوریت.

17 ہر نیکین داد و ہر تمانین تہپہ و ٹیکی چہ برزاد کثیت، چہ نور و رُزنئے پتے نینگا کہ ہچبر بدل نبیت و ہچ تہاری و ساہگیا آئیئے ارواہ و

جَبینا راہ نِیست. 18 آئیئے واہگ ہمے بوتگ کہ مارا چہ راستیئے ہبرئے
وسیلہا پندا بکنت، تانکہ آئیئے جوڑ کرتگینانی اٹولی بر و سمر بیئن.

اشکنگ و کنگ

19 او منی دُردانگان! شَر دلگوش بکنیت. هرکس باید انت اشکنگا
تئیار بیت، بلہ ہبرا اشتاپ مکنت و زوت زہر مگپیت. 20 چیا کہ
انسائے زہر و ہزم، آپہریزکاریا پہ بر و سمر نئیلیت کہ ہدا لوٹیت.
21 پمیشکا هر ورین پلیتی و سچھین بدیان چہ وتا دور کنیت و پہ بیکیبری و
نرم دلی، ہما گال و ہبران دلا بداریت کہ شمیئے دل و جانا نادینگ بوتگ
و شمیئے رکنینگئے واک و توانی هست.

22 ہدائے ہبرا، انچس سہل و ہشکا گوش مداریت و وتارد مدئیئت،
آئیئے سرا کار بکنیت. 23 چیا کہ هرکس اے ہبرا اشکنت و آئیئے سرا
کار نکنت، ہما مرد مئے ڈٹولا انت کہ وتی چہرگا آدینکا چاریت، 24 وتا
گندیت، بلہ انچس کہ چہ آدینکئے دپما دور بیت، ہما دمانا وتی رنگ و
دروشما شمشیت. 25 بلہ آ کہ وتی چمان دیم پہ تمان و کاملین شریت، بزبان
«آزائے شریتا» § ترینیت و آئیئے سرا مہراوشتیت، شمشکارین اشکنوئے
نہانت، متوکین کار کنوئے. آ وتی کار و کردا بہتاور بیت.

26 آ کس کہ وتا ہدادوستے زانت بلہ وتی زبانے مہارا داشت نکنت،
وتا رد دنت و گلا بنیت و آئیئے «ہدادوستیا» پایدگے نِیست. 27 ہما
ہدادوستی کہ مئے ہداین پت، پاک و بے ائیپی زانت: «سگانی و ہدا
جئوزام و چورئوانی دستا گرگ» و «وتا چہ اے دنیائے گندگیان پاک
دارگ» انت.

§ 1:25

251: آزائے شریت، بزبان ہما «شریت» کہ مارا چہ گاہان آزات کنت.

2

چہ پرک و پیرا بہرے

1 او منی براتان! شما کہ مئے مَرَن شانین ہداوند ایسا مسیحے باورمند
 ایت، مردمانی نیاما پرک و پیر کرت نکیت. 2 پہ مسالے، اگن یگے
 گون تلاہین چلہ و مندریک و وشین پوشا کان شیمے دیوانا بیٹیت و دگہ
 درتگ پچین بڑگے ہم پیریت و 3 شما اتلس پوشا گون شریں چھے بچاریت
 و بگوشیت: «بیا، بیا بڑا بند»، بلہ گون آبزگا بگوشیت: «اودا بوشت»،
 یا: «منی پادانی دیما بند»، 4 گرا شما وتی نیاما پرک و پیرے نہاشت و
 گون وتی سلین ہتیلان ایر جنگی کارے نکرت؟ 5 او دردانگان! گوش
 داریت. ہدایا اے دنیائے نیرگارین مردم گچین نکرتگ انت کہ باورا
 ہستومند بینت و ہما بادشاہیا میراس بیرت کہ ہدایا پہ وتی دوست
 داروکان لبز و کنول کرتگ؟ 6 بلہ شما نیرگارانی بے ازتی کرتگ. اے
 ہستومند نہانت کہ شیمے سرا ستم کنت و شمارا گرینت و ہکدیوانان
 برنت؟ 7 ہمے نہانت کہ ہما شریدارین نامے* سرا کپر کنت کہ ہدایا
 شمارا بکشتگ؟

8 اگن شاہانگین شریتا، ہما دابا برجہا بداریت کہ پاکین کتاب ہکم
 کنت: «گون وتی ہمساهگا وتی جندے ڈٹولا مہر بکن» گرا شما شر
 کرتگ. 9 بلہ اگن پرک و پیرے بلیت، گاہ کنت و شریت ہم شمارا
 ہما ڈٹولا مٹاریگ کنت، کہ گنہکاران کنت. 10 پرچا کہ اگن کسے
 شریتے سچھین رہبندانی سرا کار بکنت بلہ یک رہبندے ہم پیروشیت،

* 2:7

72: ہما شریدارین نام، بز ان ایسا مسیحے نام.

بزان بچھین شریتی پرؤشتگ. ¹¹ آپا کہ گوشتگ: «زنا مکن،» اُنچس ہم گوشتگی: «هُون مکن.» نون اگن زنا مکنے بلہ هُون بکنے، تُو شریتی پرؤشتگ. ¹² گرا ہمایانی دابا کار و ہبر بکنیت کہ آزائے شرینے سرا دادرسی کنگ بنت. ¹³ چیا کہ آمردم کہ مہر و رہم نکنت، آیانی دادرسی پہ بیڑھی بیت. بلہ مہر و رہم، دادرسی سرا بالادست و سوین † بیت.

باورمندی و کار و کرد

¹⁴ اوراتان! بے کار و کردا، تہنا گون باورمندی گپ و ہبرا، کسینا چے سوٹ و پایدگے رسیت؟ اے پئیمین باورمندی، چون آپا رگینت کنت؟ ¹⁵ اگن برات یا گہارے رُوزیگ و پُوشا کا متاج بیت و ¹⁶ چہ شمایگے گون آپا بگوشیت: «پہ سلامتی برٹو، شرن پُوشاک پیوش و لاپے سیرا بور،» بلہ پہ آینے جسمی زلورتانی پورہ کنگا ہج مکنت، آینے کارے شریت؟ ¹⁷ اچہ، بے کار و کردا، باورمندی مُرتگ.

¹⁸ نون بوت کنت کسے بگوشیت: «تئی کرا باور هست و منی کرا کار و کرد. تُو وتی باورا بے کار و کردا منا پیش بدار و من چہ وتی کار و کردا، ترا وتی باورا پیش داران.» ¹⁹ ترا باور انت کہ ہدا یگے. شرانت. دیہ و جنانی باور ہم ہمیش انت و چہ تُرسا لرننت.

²⁰ او نادان! پہ پیکردین باورمندی بیڑ و یسمریا دلیل و نشانی لوتے؟ ²¹ مئے بنپیرک ابراہیم، چہ وتی کار و کردا پاک و پھریزکار حساب آرگ نبوت ہما و ہدا کہ وتی چُگ، اسہا کی گُربانجاہا برت؟ ²² گندے کہ

آئینے باورمندی و کارکرد، ہورینگا دیما شنتت و باورمندی گون کارکردا سرجم بوت. ²³ اے ڈٹولا، ہما نبشتہ پہ سر رست و سرجم بوت کہ گوشتیت: ابراہیما ہدائے سرا باور کرت و ہمے باور، پہ آہیا پاکي و پھریزکاری حساب آرگ بوت و آہدائے دوست زانگ بوت. ²⁴ گرا گندیت کہ ہرکس چہ وقی کارکردا پاک و پھریزکار زانگ بیت، تہنا چہ باور و ایمانا نہ.

²⁵ انچش ہم، بنامین جنین رھاب چہ وقی کار و کردا پاک و پھریزکار حساب آرگ نبوت، ہما وھدا کہ چاریگی: جاہ و پناہ دانتت و چہ دگہ راھیا تاجیننت؟ ²⁶ ہوا! بزبان، ہما دابا کہ بے روھا، جسم و جان مرتگ، بے کار و کردا باور ہم مرتگ.

3

زبانے گندی

¹ او منی براتان! چش مبيت، چہ شما بازینے استاد بیت. چیا کہ زانیت، ما استادانی سرا گرانترین دادرسی کپیت و ² ما سچھین بازرد جنین و ٹگل ورین. اگن کسے چہ وقی ہبران ٹگل موارت، تمان و کاملین انسانے و وقی سرجھین جسم و جائے مہارا داشت کنت. ³ اگن ما اسپانی دپا لگام بکنین تان آیان وقی پرمانا پیارین، گرا آیانی سچھین جسم و جانا ہر نیگے کہ بلوٹین تاب دات کنین. ⁴ ٹوھین بوجیگان* بچاریت. ہرچنت کہ باز مزن انت و پہ آیانی دیما برگا ترندین گوات پکار انت، بلہ ناھدا

‡ 2:25

‡ 252: چاریگ، بزبان جاسوس، مخبر.

* 3:4

‡ 43: بوجیگ، بزبان لالچ، یکدار، کشتی.

بوجیگا گون ہردین سگانے ہر جاہ کہ بلوئیت بارت. 5 ہمے ڈٹولا، زبان و لک ہم انسانے جسمے یک ہردکین بہرے بلہ مزین گرگ جنت. انچس کہ آسے ہردکین تریشکے، مزین جنگلے سوچیت، 6 زبان ہم یک انچین آسے کہ مے جسم و جانے رگ و بندانی تھا سلیمانی دنیاے. مردما پھک سل و آودگ کنت و آینے درستیگین زندا آس جنت. زبان و ت آسے کہ چہ تہرونے † آسا روک بوتگ.

7 ہر ڈٹولین جانور، بالی مرگ، مار و گوج و دریایی سہدار رامگ کنگ بنت و انسانا اے کار کرتگ، 8 بلہ ہچکس زبان و لک لگام کرت نکنت. زبان سرکشین شرے کہ چہ کشوکین زہرا پرائت. 9 گون ہمے زبانا وتی ہداوندین پتا ستا کنین و گون ہمے زبانا ہما مردمان نالت کنین کہ ہدایا وتی شکل و دروشما اد کرتگ آنت. 10 چہ یگین دپا ستا و سنا ہم در کئیت و بددوایی و نالت ہم. او براتان! ناید انت چش ببیت. 11 بوت کنت چہ یگین چمگا سورین و وشین آپ برمیت؟ 12 او منی براتان! انجیرے درچکے زیتونے بر دات کنت؟ یا کہ انگورے درچکے انجیر دنت؟ ہمے ڈٹولا، سورین چمگے وشین آپ رمینت نکنت.

دو پئیمین ہکت

13 شیے نیاما دانا و اگھند کئے انت؟ بلت اشیا چہ وتی شرکردیا پیش بداریت، گون ہما ییکبری و مہربانیا کہ چہ ہکتا کئیت. 14 بلہ اگن شیے دلا تہلین ہسد و وتگری ‡ مان انت، گرا پھر مکنت، دروگ مبنیت و

† 3:6

63: تہرون، زبان جہم، دوزہ.

‡ 3:14

143: وتگری، زبان ہر چیزا پہ وت لوتگ، ہر کارا پہ وت جندے نپ و سوتا کنگ.

اے راستیا بَمْنِیت. 15 اے ڈٹولین «ہکمت» چہ بُرُزاد اِیْر نئیئیت، زمینی، نپسانی و شئیانی انت. 16 چیا کہ هر جاہ هَسَد و تگرزی بیت، اودا پتنه و آشوپ و دگه هر ڈٹولین گندگی بیت. 17 بله آهکمت که چه بُرُزاد کئیت، اتولا که پاک و پلگار انت، رندا سُهَل آرُوک و نرم، مَنُوک و چه تیکی و رهمتے بر و سَمرا پُر انت، چه پرک و پیر و دوروی و دوپوستیا هم دور انت. 18 آ که سُهَل و سَلا هتے تهما کشت، پهریزکاری رنت.

4

وتا هُدائے دستا بدئییت

1 شِمئے نیاما، جنگ و دِچاک، چه کجا ودی بنت؟ چه شِمئے جندئے هما تمه و واهاگان نه انت که شِمئے رگ و بندانی تا جَنگا انت؟ 2 چیزے لُوتیت و شمارا نرسیت. چه هَمایئے تمها، هُون و کوشا کپیت، بله انگت شمارا نرسیت. نون جنگ و جدال جُورئیت، پدا هم شمارا نرسیت چیا که چه هُدایا نلُوتگُور. 3 وهده لُوتیت و نرسیت، په اے سئوبا انت که شما گُون بدین مُراد و واهاگے لُوتگ تان آ چیزان په وتی ائیش و توشان کار بندیت. 4 او زنهکاران! نزانیت که دنیائے دُوستی، هُدائے دژمنی انت؟ هرکس که دنیائے دُوستیئے رندا انت، وتا هُدائے دژمن جُورئیت. 5 هئیل کئیت که پاکین کُتابا مپت و ناهودگ گوشتگ: «روه که هُدایا مئے شِمئے جسم و جانا دمتگ، تان هَسَدئے کِساسا په ما هُدُوناک * انت؟» 6 بله رهمتے که آ مارا بکشیت، بیهساب گیشتر انت. پمیشکا پاکین کُتاب گوشیت:

* 4:5

54: هُدُوناک، بزَن و اهاگدار، اَرمانی، لُوتوک، دلانگ.

ہدا پُر کِبَر و گُرُونَاکِین † مردمانی دِیْمَا مَہْر اَوْشْتِیت،
 بلہ پِیکِبَر و درِیْشِین مردمانی سرا وتی رَہْمَتَان گوارِینِیت۔
 7 گُرَا، وتا ہدائے دستا بدئِیت۔ شئِیتانے دِیْمَا مَہْر بُوْشْتِیت و آچہ شِئِے
 دِیْمَا تَچِیت۔ 8 گُون ہدایا نَزِیک بییت، ہدا ہم گُون شِما نَزِیک بییت۔ او
 گُنہکاران! وتی دستان پاک کنِیت۔ او دودلان! وتی دلا ساپ کنِیت،
 9 زاری بکنِیت، مَوْتک بیاریت و بگریوِیت۔ وتی کَنْدگان مَوْتکئے تہا بدل
 کنِیت و شادھیان اندوہانی تہا۔ 10 ہداوندے بارگاہا، پِیکِبَر و درِیْش
 بییت و ہداوند شمارا بُرز و سرپراز کنت۔

ایرِ مَجْنِیت

11 او براتان! یکدومیا ایرِ مَجْنِیت و بدگویی مکنِیت۔ ہرکس کہ وتی
 براتا بد بگوشیت و آییا مٹیاریار بکنت، راست اِس اِنْت کہ آییا شَرِیت بد
 گوشتگ و مٹیاریگ کرتگ۔ اگن تُو شَرِیتے دادرسیا کئے، گُرَا شَرِیتے
 سرا کار کنگا نہائے، شَرِیتے ہلاپا شُور بُرگا ائے۔ 12 بلہ دادرس و
 شَرِیتے جُوڑِینُوک یکے۔ آہما اِنْت کہ رَکِینگ و تباہ کنگئے واک و
 توانی ہست۔ گُرَا تُو کئے ائے کہ وتی ہمساهگئے دادرسیا کئے؟

پہ باندا تا ناھود گِینِ پَہر

13 بلہ شِما کہ گوشتِیت: «مروچی و باندا اے شہر و آ شہرا رِئوین
 و سالے ہمانگُر گوازیین، سُو داگری کِنین و مزین سوت کِنین،» «شَرِ
 گُوش دارِیت۔ 14 شِما ہمینچک ہم نَزائیت کہ باندا چے بییت۔ شِئِے زِنْد
 چِے؟ شِما باب و ہرْمے ‡ پئِما ایت کہ دمانگُا گِنْدگ بییت و پدا گار

بیت. 15 گرچہ چش بگوشیت: «اگن ہداوند بلوئیت، زندگ مانین و اے پیم و آپٹیمما کنین.» 16 بلہ نون چش انت کہ پہ کبرے پھر کنیت. ہر اے ورین پھرے سل انت. 17 گرچہ، اگن کسے بزانت کجام کار شر انت و آکارا مکت، گنہکار بیت.

5

بژن و اِسوز پہ ہستومندان

1 نون شما، او زر و مالئ واجهان، بگریویت و زاری کنیت، چیا کہ تہارین روچ دیم پہ شما پیداک انت. 2 شمنے مال و ہستی زئوال بوتگ و سرتگ و جامگ و پوشاک ہم و روک و رمیزا* وارتگ انت. 3 شمنے زر و سیم زنگ گپتگ انت و زنگش شمنے ہلاپا گواھی دئیت و آسے ڈئولا شمنے جسم و جائے گوشتا ورت، پرچا کہ اے گدی روچان، زر و مالو امبار کرتگ. 4 بچاریت، انون ہما کارندہ و دھکانانی مر شمنے ہلاپا کوکار کنت، کہ آیان شمنے ڈگاران کشار روون و مؤس کرتگ انت و شما گون مندر و رپک آیانی مر نداتگ. آرتوکانی اے پریات، زورا کین ہداوندے گوشا رستگ. 5 شما زمینے سرا پہ ایش و نوش و ہوا و ہوس زند گواز پنتگ. و تا پہ کُشگے روچا شر سائتگ و پزورو کرتگ. 6 شما تچک و پھریزکارین مردم مئاریگ کرتگ و کُشتگ انت. آ شمنے ہلاپا نہ اوشتاتگ انت.

144: باپ و ہرم ہما دوت انت کہ سردیانی مؤسما چہ ڈگارا در کثیت و گار بیت. اردو و پارسیا «بخار»

سڳانی وهدا سبر و اوپار

7 او براتان! تان هداوندے آيگا، سبر و اوپار کنيت. بچاريت که دهکان چه پئيما ودار کنت تان زمين وتي پرازشپن برا برودنيت، آ په ايرهي† و بهاري هثوران چون وداريگ انت. 8 شما هم سبر کنيت و دلا دد کنيت پرچا که هداوندے آيگ نزيک انت. 9 او براتان! يکدوميے زنگا مجنيت تانکه دادرسيا مئياريگ کنگ مييت. چيا که دادرس، دروازگئے دپا اوشتانگ. 10 براتان! سڳانی وهدا، سبر و اوپارا چه هما نبیان سبک بگريت که هداوندے ناما هبرش کرتگ. 11 ما همایان بهتاور زانين که وتي زندش په سبر و اوپار گوازنتگ، شما ايوبے سبر و تهميلے بارثوا ایشکتگ و زانیت که هداوندا آيے آسر و آکبت چه کرت. چيا که هداوند وت گوار و مهربان انت. 12 بله، او مني براتان! سئوگند مئوريت، نه آسمانے، نه زمينے و نه دگه چيزيے. بلیت که شمے «هئو»، هئو بييت و «نه»، نه بييت، تان چش مييت که مئياريگ کنگ بييت.

باورمندی دوا

13 اگن چه شما کسه سڳي و سوريان کپتگ، دوا بکنت و اگن يگے گل و شادان انت، سنا و ستا بکنت. 14 اگن چه شما کسه نادراه انت، کليسانے کاشان سوار بکنت تان په آيا دوا بکنت و هداوندے ناما روگني پر بمشنت. 15 باورمندی دوا نادراها دراه کنت و هداوند آيا پاد کنت و اگن گاهي کرتگ، گاهي بکشگ بنت. 16 پميشکا، وتي گاهان، يکدوميے دپما بمنيت و په يکدوميا دوا بلوئيت تان دراه کنگ بييت. پهريزکارين مردمیے دوايا زور مان و برجاه ييت.

17 ایاس مئے پئیمین مردے ات، بلہ پہ دلستکی دوائی کرت کہ
 ہئور مبیٹ. گرا تان سئے ونیم سالا زمینا ہئور نرتک. 18 پدا کہ دوائی
 کرت چہ آسمانا ہئوران گورت وزمینا بر و سمر دات.
 19 او منی براتان! اگن چہ شما کسے چہ راستیا ٹگل بوارت ودگرے
 آیا پر بترینیت، 20 بزائیت کہ هرکس یک گنہکاریا چہ گمراہیا بترینیت،
 گنہکارا چہ مرکا رگینیت و بازین گاہئے بکشگئے سئوساز بیت.

بلوچي **Balochi**

Balochi, Southern: بلوچي Balochi (New Testament+)

copyright © 2016 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: Balochi, Southern

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

www.balochimestag.com www.youtube.com/user/balochifilm

All rights reserved.

2020-11-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files
dated 29 Jan 2022

fe99fc84-11bd-5637-a7f3-a8ffa8c1dea9